

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl samosoudcem JUDr. Václavem Kočkou-Amortem ve věci

žalobkyně: **X.**, narozená dne X.
zastoupená advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 21, 110 00 Praha 1

proti
žalované: **Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie**
sídlem Olšanská 2, P.O. Box 78, 130 51 Praha 3

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 11. 11. 2024, č. j.: CPR-51524-2/ČJ-2024-930310-V230

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Vymezení věci

1. Žalobkyně se žalobou podanou včas u Městského soudu v Praze domáhala zrušení rozhodnutí žalované ze dne 11. 11. 2024, č. j.: CPR-51524-2/ČJ-2024-930310-V230, jímž bylo podle ust. § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, zamítnuto její odvolání a potvrzeno rozhodnutí Policie České republiky, Krajského ředitelství policie hl. m. Prahy, ze dne 16. 8. 2024, č. j.: KRPA-261181-15/ČJ-2024-000022-SV, jímž bylo žalobkyni podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů (dále jen „z.p.c.“), uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států EU, v délce jednoho roku; dále bylo ve výroku prvoinstančního rozhodnutí konstatováno, že nebyly

shledány důvody znemožňující vycestování žalobkyně, a lhůta k vycestování byla stanovena do 15 dnů od právní moci rozhodnutí.

II. Obsah žaloby

2. Žalobkyně v žalobě namítala, že správní orgán I. stupně a žalovaná porušily požadavky plynoucí z ust. § 174a z.p.c., neboť nezohlednily délku trvání protiprávního stavu, který nebyl nikterak dramaticky dlouhý. Jednalo se o první pochybení, jehož se žalobkyně dopustila v České republice, a s policejním orgánem spolupracovala. Nejednala v přímém úmyslu, kdy o ukončení pobytové žádosti na území Polska nevěděla. Domnívala-li se chybně, že v Polsku pobývá oprávněně a na podkladě tohoto stavu může cestovat i do ostatních členských států, šlo toliko o nedbalostní jednání a chybnou informovanost. Na žalobkyni je možné působit mírnějším a výchovnějším způsobem, a to cestou správního vyhoštění na šest měsíců.
3. Na základě výše uvedeného žalobkyně navrhla napadené rozhodnutí zrušit a vrátit věc žalované k dalšímu řízení.

III. Vyjádření žalované

4. Žalovaná odkázala na napadené rozhodnutí a shromážděný spisový materiál. Ve svém postupu neshledala pochybení a má za to, že postupovala v souladu s platnou právní úpravou. Žalobkyně neuplatnila v žalobě novou námitku, k níž by se žalovaná nevyjádřila v napadeném rozhodnutí. Žalobu navrhla žalovaná zamítnout.

IV. Obsah správního spisu

5. Ze správního spisu bylo zjištěno, že dne 16. 8. 2024 v 2:30 hodin byla žalobkyně kontrolována policejní hlídkou při řízení motorového vozidla, byla zjištěna absence oprávnění k pobytu, v cestovním pase měla žalobkyně vylepený polský vízový štítek platný do 5. 1. 2024 (úřední záznam ze dne 16. 8. 2024, č. j.: KRPA-261181-3/ČJ-2024-001363, a cestovní pas žalobkyně).
6. Dne 16. 8. 2024 bylo s žalobkyní zahájeno řízení o správním vyhoštění z důvodu absence oprávnění k pobytu (oznámení zahájení správního řízení, č. j.: KRPA-261181-10/ČJ-2024-000022-SV).
7. V rámci svého výsledku dne 16. 8. 2024, z něž byl vyhotoven protokol, č. j.: KRPA-261181-11/ČJ-2024-000022-SV, žalobkyně mj. uvedla, že do České republiky přicestovala dne 6. 1. 2023 na polské vízum platné do 6. 1. 2024, načež odjela do Polska, kde se zdržovala do 28. 2. 2024, kdy se vrátila do České republiky za svým známým a už tu zůstala. V Polsku podala dne 7. 8. 2023 žádost o pobyt, ale není jí známo, jak o ní bylo rozhodnuto. Myslela si, že se na základě této žádosti může volně pohybovat po Evropské unii, a nevěděla, že je bez pobytového oprávnění. V České republice ani jinde v Evropské unii nemá žádné vazby soukromé, rodinné ani majetkové, její dvě děti, rodiče a sourozenci žijí v zemi původu. Cítí se zdráva, ve vycestování jí nebrání žádná překážka, ve vlasti jí nic nehrozí, o azyl ani jiný druh ochrany nikdy nežádala. V České republice pracovala brigádně jako pomocná síla v kuchyni, aby si vydělala na úhradu dluhů v zemi původu.
8. Rozhodnutím prvostupňového orgánu ze dne 16. 8. 2024, č. j.: KRPA-261181-15/ČJ-2024-000022-SV, bylo žalobkyni podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 z.p.c. uloženo správní vyhoštění a stanovena doba, po kterou jí nelze umožnit vstup na území členských států EU,

v délce jednoho roku; dále bylo ve výroku rozhodnutí konstatováno, že podle ust. § 179 z.p.c. nebyly shledány důvody znemožňující vycestování žalobkyně a její vycestování je možné.

9. Proti tomuto rozhodnutí podala žalobkyně odvolání.

10. Dne 11. 11. 2024 vydala žalovaná žalobou napadené rozhodnutí.

V. Hodnocení věci Městským soudem v Praze

11. Městský soud v Praze na základě podané žaloby přezkoumal napadené rozhodnutí v mezích žalobních bodů a vycházel přitom ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu podle ust. § 75 odst. 1 a 2 zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní (dále jen „s.ř.s.“), a po provedeném řízení dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.

12. Soud ve věci rozhodl bez jednání, protože s tímto postupem vyslovili souhlas účastníci ve smyslu ust. § 51 odst. 1 s.ř.s.

13. Podle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 z.p.c. *police vydá rozhodnutí o správním vyhoštění cizince, který pobývá na území přechodně, s dobou, po kterou nelze cizinci umožnit vstup na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, a zařadí cizince do informačního systému smluvních států, až na 5 let, pobývá-li cizinec na území nebo na území členských států Evropské unie, Islandské republiky, Lichtenštejnského knížectví, Norského království a Švýcarské konfederace, bez platného oprávnění k pobytu, ač k tomu není oprávněn.*

14. Soud předně uvádí, že bylo dostatečně prokázáno a podloženo listinnými důkazy, že žalobkyně vstoupila do Schengenského prostoru dne 6. 1. 2023 a podle zprávy Krajského ředitelství policie Královéhradeckého kraje, Centra policejní a celní spolupráce Kudowa Slone, č. j.: KRPH-261244/ MPS-2024-1277394-810004-LCM, bylo dne 24. 6. 2024 zastaveno řízení o její žádosti o povolení k přechodnému pobytu podané dne 7. 8. 2023 v Polské republice. Jelikož se žalobkyně vrátila z Polska do České republiky dne 28. 2. 2024 a řízení o jejím pobytovém oprávnění v Polsku bylo zastaveno dne 24. 6. 2024, pobývala v České republice od 25. 6. 2024 do 16. 8. 2024 bez platného oprávnění k pobytu. Neoprávněný pobyt žalobkyně byl tedy zjištěn dostatečně a byly splněny zákonné podmínky pro uložení správního vyhoštění dle ust. § 119 odst. 1 písm. b) bodu 4 z.p.c.

15. Za situace, kdy jsou naplněny podmínky pro vyhoštění, správní orgán nemá jinou možnost než vydat rozhodnutí o správním vyhoštění. Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 29. 4. 2021, č. j. 7 Azs 319/2020-40, konstatoval: „Konstrukce § 119 odst. 1 zákona o pobytu cizinců (...) nedává správnímu orgánu na výběr, jaký právní následek při splnění dispozice právní normy zvolí. Jinak řečeno, v případě naplnění podmínek pro správní vyhoštění nemohl správní orgán prvního stupně postupovat jinak, než vydat rozhodnutí o správním vyhoštění stěžovatelky (...). Vzhledem tedy k tomu, že neoprávněný pobyt stěžovatelky na území České republiky nemohl být postižen jinak než uložením správního vyhoštění, nelze na něj nahlížet jako na nepřiměřený právní následek či dokonce na vybočení správního orgán z mantinelů správního uvážení“ (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 10. 2016, č. j. 3 Azs 139/2016-46, dále např. jeho rozsudky ze dne 28. 6. 2017, č. j. 2 Azs 120/2017-19, či ze dne 10. 2. 2017, č. j. 4 Azs 8/2017-21).

16. Správní orgán I. stupně i žalovaná se podrobně zabývaly také absencí ekonomických, kulturních a společenských vazeb žalobkyně k území České republiky, jakož i jejím zdravotním stavem, přičemž nedospěly k závěru, že by tyto okolnosti jakkoli bránily uložit správní vyhoštění. Žalobkyně v České republice nemá žádné příbuzné a nevlastní tu žádný majetek, naopak v zemi původu žije její rodina. Nesdílí společnou domácnost s občanem České republiky či jiného členského státu Evropské unie, nemá vyživovací povinnost ani se nemusí starat o jinou osobu. Ve vycestování do země původu žalobkyni nic nebrání, nehrozí jí tam žádné nebezpečí ani trestní stíhání, mučení nebo nelidské zacházení. Stran splácení dluhů v zemi původu žalobkyně netvrdila, že by jí hrozilo nebezpečí od soukromých osob. Soud se proto neztotožňuje s námitkou žalobkyně, že nebyla dostatečně vypořádána přiměřenost dopadů rozhodnutí ve smyslu ustanovení § 174a z.p.c.
17. Doba, po kterou žalobkyně nebude moci vstoupit na území členských států EU, byla stanovena při spodní hranici zákonného rozmezí (v dolní pětině) a správní orgány ji řádně odůvodnily. Za situace, kdy žalobkyně nikterak neřešila svůj neoprávněný pobyt a nezajímala se o způsob vyřízení žádosti o pobytové oprávnění v Polské republice, nelze v postupu žalované shledat zneužití správního uvážení. Soud si povšiml, že odůvodnění prvostupňového rozhodnutí bylo v tomto ohledu značně lakonické, nicméně žalovaná argumentaci dostatečným způsobem doplnila v napadeném rozhodnutí. Jelikož správní řízení tvoří jeden celek, napadené rozhodnutí ve spojení s rozhodnutím prvostupňovým obstálo.
18. Ze všech výše uvedených důvodů soud žalobu podle ust. § 78 odst. 7 s.ř.s. jako nedůvodnou zamítl.
19. O náhradě nákladů řízení bylo rozhodnuto podle ust. § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobkyně neměla ve věci úspěch, proto jí náhrada nákladů řízení nenáleží, a žalované náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Praha 3. ledna 2025

JUDr. Václav Kočka-Amort, v. r.
samosoudce